

[Industriministeren]

som en generalforsamlingsvalgt ledelse i øvrigt har truffet i en privat virksomhed. Og dertil vil jeg føje: Med hvilket formål? Værftets ordremuligheder bliver jo hverken værre eller bedre af en sådan undersøgelse.

Forholdet er det, at Danyard trods de meget gunstige finansieringsmuligheder, der er indeholdt i værftsaftalen, ikke har været i stand til at opnå en ordretilgang, der er tilstrækkelig til bevarelse af værfterne i både Frederikshavn og Ålborg.

Hr. Kaj Poulsen mener – det har jeg da læst i avisen – at der skulle være tale om, at der forelå en såkaldt aftaleplan, hvorefter Ålborg skulle afstå fra anvendelsen helt eller delvis af skibsindeksfinansieringsobligationer, hvorefter nogle andre kunne sætte sig på broderparten af dem.

Det synspunkt må naturligvis helt stå for hr. Kaj Poulsens egen regning. Jeg skal blot anføre, at der i den gældende værftspakke ikke er tale om, at der er begrænsede finansieringsmuligheder for så vidt angår disse obligationer. Værftsaftalen indeholder tværtimod en række støtteforanstaltninger til generel anvendelse, dvs. også over for Danyard.

Jeg har derfor svært ved at se, hvilket formål der kunne være i noget sådant. Der er ikke nogen reel baggrund for en aftale som den, der her er tale om.

Jeg er fast overbevist om, at en kommission ikke kan nå frem til en entydig vurdering af Danyards interne forhold, og jeg savner en begrundelse, der kan retfærdiggøre nedsættelse af en kommission.

Kaj Poulsen (S):

Det, der naturligvis er afgørende for Folketinget og formentlig også for regeringen, når der stilles millioner af kroner til rådighed for erhvervslivet, er, at vi som lovgivningsmagt kan sikre os, at de penge bruges efter Folketingets hensigt.

Det, som jeg i begrundelsen har sagt, nemlig at Danyard Ålborg tilsyneladende ikke har taget nogen ordrer hjem, er jo korrekt. Der har gentagne gange været ordrer på tapetet, som man har fået at vide ikke er særlig interessante.

Umiddelbart før beslutningen om lukning af Danyard Ålborg kommer der en salgsdirektør med mulige ordrer for ca. 3 mia. kr., hvoraf de 1½ mia. kr. var næsten sikre, som direktøren

selv sagde i tv; alligevel får man den besked, at de ikke er interessante. På baggrund af hele den udvikling, der har været på Danyard Ålborg tidligere, og som er beskrevet i begrundelsen for mit spørgsmål, finder Socialdemokratiet og jeg, at vi må have sagen undersøgt.

Da jeg kan forstå, at ministeren læser avis, kan jeg endvidere henvisse til Aalborg Stiftstidende for den 29. marts, som skriver:

»Samtidig med bestræbelserne for at hjælpe værftet har fabrikschefen på Danyard Ålborg, Martin Eggert Jørgensen, meddelt, at han hverken vil lægge navn til eller tage ansvar for afvikling af værftet i Ålborg. Han ønsker efter sigende ikke at underskrive fyresedler til knap 1.000 medarbejdere, fordi der foreligger alternative planer.«

En øverste chef på Danyard Ålborg og en salgsdirektør har altså udtalt sig om mulighederne for at drive værftet videre. Alligevel står vi i en situation, hvor ikke en levende sjæl kan forstå, hvad der er foregået, og ministeren vil ikke undersøge sagen. Jeg synes, det er uansvarlig omgang med det offentlige midler.

Jørgen Tved (FK):

Da der helt tydeligt er tale om dårlig ledelse af skibsværftet i Ålborg, vil jeg spørge ministeren, om han på baggrund af denne skalten og valten med ca. 1.000 menneskers eksistensmuligheder vil fremsætte et lovforslag, der begrænser arbejdsgivernes ensidige ret til at lede og fordele arbejdet.

Industriministeren (Nils Wilhjem):

Jeg kan sige til hr. Kaj Poulsen om anvendelsen af skibsfinansieringsordningerne, at man set fra offentlig side faktisk hver gang er sikker på, at der er den fulde valuta, når disse obligationer anvendes, fordi de jo anvendes til konkrete projekter. Enten får man skibsfinansieringen ved hjælp af indeksobligationerne, og så bliver der lavet et skib, eller også trækker man ikke på disse ordninger. Sådant fungerer det i praksis. Til forskel fra udlandet har vi organiseret os på denne måde, mens man i udlandet i en vis udstrækning yder direkte statsubsidier til værfter, uden at der er tale om en egentlig ordresituation. På den måde synes jeg faktisk, at man har organiseret sig bedre herhjemme.

Dernæst siger hr. Kaj Poulsen, at der har været mange ordremuligheder. Det tror jeg er rig-